

Üzenet

Hallgatók, de nem hervadok,
hiszen még beteg sem vagyok,
csak körülöttem a világ
az, akit kórok férgé rág.

Én orditoznék hangosan,
de befogják szám sokan,
zümmögöm hát a hangokat,
akár a robogó vonat.

és mint az elszáradt kenyér
a pékek polcain henyél,
mert nincsen aki érte nyúl,
hisz frisset eszik csak az úr.

úgy várok én is csöndesen,
Nem bánk a mások gögje sem,
békák brekegnek, az ökök
telt vályú mellett fröstölköl

s akad, kinek semmi se fáj,
költő, ki cifra papagály,
lántot penget, ha süt a hold.
rimekkel kever alkoholt.

Nekem még szólni sem szabad,
csak álmodom a szavakat,
de az időnek méhe van,
melyben a szó tetté fogan.

A jövő titkos méheim
most érnek hangá érveim
s egyszer kiáltani fogok,
embernek munkát és jogot!

Juhász Árpád